Dosarul nr.1-78/23
1-23058012-32-1-21042023
Partea introductivă

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

30 ianuarie 2025 **or.Ialoveni**

Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni
Instanţa compusă din:
preşedintele şedinţei, judecătorul Corina Albu
grefierul Tatiana Cotovici
cu participarea:
Procurorilor Valeriu Dermenji, Olesea Vîrlan, Vasile Buzu, Valeriu Cîrlan
Părții vătămate Syrov Nikolay
Avocatului părții vătămate Andrei Berescu
Avocaților inculpatului Serghei Postica, Valeriu Chitoraga
Inculpatului Igor Munteanu
Translatorului Valentina Leca

a examinat în şedinţă de judecată publică, **pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală**, cauza penală de învinuire a lui,

***** născut la *****,, c/p *****, domiciliat în *****, cetăţean al R.M., neangajat în câmpul muncii, celibatar, la întreținere un copil minor, nesupus militar, studii medii, neangajat în câmpul muncii, fără grad de dizabilitate, fără titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat, fără antecedente penale,

în săvârșirea infracţiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Codul Penal al Republicii Moldova.

Cauza penală s-a aflat în proces de examinare din data de 26.04.2023, potrivit încheierii de fixare a termenului pentru desfășurarea ședinței preliminare, până la data de 30.01.2025.

Procedura de citare îndeplinită.

Procurorul Valeriu Cîrlan, s-a pronunțat asupra vinovăției inculpatului în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Codul Penal, și a solicitat de a-i aplica lui ***** pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În baza art. 90 Codul penal, a suspenda executarea pedepsei pe un termen de 3 ani. Acțiunea civilă să fie admisă, la fel, să fie încasate din contul inculpatului, cheltuielele pentru efectuarea expertizei.

Avocatul părții vătămate, Berescu Andrei, a solicitat admiterea integrală a acțiunii civile, lăsând la discreția instanței stabilirea pedepsei.

Avocatul inculpatului, Valeriu Chitoraga, a pledat pentru aplicarea unei pedepse cât mai blânde, or, inculpatul a recunoscut vina, cauza a fost examinată în procedură simplificată, a acordat ajutor părții vătămate, se căiește de cele comise. Atrage atenția instanței că inculpatul anterior nu a fost condamnat, are un copil minor la întreținere, cauza pentru care se află în arest este la UP, urmează de probat acea infracțiune, are câteva contravenții nesemnificative și solicită aplicarea art. 79 Codul penal și anume să-i fie aplicată în calitate de pedeapsă – amenda. Compania de asigurare urmează a restitui paguba, iar dacă compania nu va restitui, părinții inculpatului sunt de acord să achite suma de 10 000 lei.

Partea descriptivă

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în faza de urmărire penală, recunoscute și acceptate de inculpat în ședința de judecată, instanța de judecată,

a c o n s t a t a t:

Situaţia de fapt reţinută de instanţă.

1. *****, la data de 05.12.2022, aproximativ la orele 18:15, conducând automobilul de model „Dacia Logan”, cu n/î QZI 328, pe strada principală din *****, ignorând prevederile pct. 10 lit. b), pct. 39 alin. (1) și pct. 45 alin. (1) lit. a), b), d) și alin. (2) din Regulamentul Circulației Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din data de 13.05.2009, care stipulează expres că, conducătorul de vehicul trebuie să posede cunoștințe necesare privind conducerea în siguranță a vehiculului pe drum, înainte începerii deplasării, reîncolonării sau altei schimbări a direcției de mers, conducătorul de vehicul trebuie să se asigure că această manevră va fi executată în siguranță și nu va crea obstacole pentru ceilalți participanți la trafic, precum și să conducă în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, de situația rutieră precum și de dexteritatea în conducere, care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, iar în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, nu a manifestat prudență sporită la trafic și nu a apreciat corect situația rutieră ce reflectă gradul de protecție a participanților împotriva accidentelor și consecințelor acestora, nu a ținut permanent seama de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere, ieșind la depășire, nu s-a isprăvit cu conducerea mijlocului de transport pe care îl conducea, în rezultatul căruia l-a tamponat pe cet. Syrov Nikolay, care se deplasa pe bicicletă din sens opus.

1. Conform raportului de expertiză judiciară nr. 202302D0208 din 10 februarie 2023, la Syrov Nikolay s-a constatat: Fractura deschisă a ambelor oase a gambei stângi, plagă contuză fața anterioară a gambei stângi. Aceste leziuni corporale au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, prezintă pericol pentru viață și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală gravă.

2. În timpul documentării cazului, cet. ***** fiind suspectat de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, a fost supus testării alcooltestului „Drager 8510”, alcotest 6820, în rezultatul testării alcoolscopice s-a constatat că concentrația

vaporilor de alcool în aerul expirat de acesta constituie 0,00 mg/l.

2. În ședința de judecată din 11 decembrie 2023, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul *****, fiind asistat de avocatul Chitoraga Valeriu, a declarat personal, prin înscris autentic, că recunoaște săvârşirea faptei indicate în rechizitoriu şi solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364[1] Codul de procedură penală (f.d. 121).

3. Reieșind din prevederile art. 364[1] Codul de procedură penală, instanța de judecată a admis prin încheierea protocolară din 4 septembrie 2024, cererea inculpatului ***** cu privire la judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, remarcând faptul că inculpatul și-a manifestat suficient de clar voința ca judecarea să se facă în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, precum și nu a pretins la administrarea unor probe noi

4. Mai mult ca atât, instanța studiind materialele dosarului, a constat că faptele inculpatului sunt stabilite și denotă suficiente date cu privire la personalitatea acestuia, pentru a permite stabilirea unei pedepse, actele de urmărire penală nu prezintă semne pentru a fi lovite de nulitate absolută, rechizitoriul în speță este întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 Codul de procedură penală, iar faptele imputate inculpatului au fost just încadrate conform dispozițiilor prevăzute de Codul penal.

5. Audiat în şedinţa de judecată din 28.11.2024, sub jurământ, inculpatul *****, vina şi-a recunoscut-o integral și a declarat că la 5 decembrie se întorcea de la socrii săi. În fața Primăriei din s. Molești, r. Ialoveni, a văzut în față că se deplasează un tractor. Știind că în față este trecere de pietoni nu a ieșit la depășire, că mai era și gheață pe drum. Peste 10-15 metri, a aprins semnalizatorul și a ieșit la depășire, apăsând pedala de accelerare. Apoi, în momentul depășirii, tractorul s-a deplasat în mijlocul carosabilului și în acel moment, a văzut un domn pe bicicletă. A frânat brusc și ca să evite impactul, a virat la stânga, în gard, că pe scaunul din spate era soția cu copilul. Și biciclistul tot a luat-o în aceeași direcție. El s-a aprit, când a văzut că el vine spre biciclist. L-a lovit cu bara din față, biciclistul a căzut jos peste capotă și a cățcat roata din față a bicicletei. Când s-a oprit mașina definitiv, s-a dat jos să vadă ce s-a întâmplat și ce este cu biciclistul. Ultimul i-a spus că este fracturat piciorul și l-a întrebat dacă este posibilitatea ca să meargă la punctul medical. Au ieșit din satul Molești, ningea tare și era ceață, acesta avea dureri și a telefonat la serviciul de urgență. După ce a ajuns la Spitalul Raional din Ialoveni, în 5-10 min a venit ambulanța. La întrebările adresate, a comunicat că: a achitat domnului polița de asigurare medicală. Îi pare rău de cele comise. A mai achitat niște cheltuieli de transport ale fiicei lui. Acum este reținut în baza art. 171 alin. (2), este în stare de arest, cauza se află la etapa de urmărire penală. După posibilitate, va achita acțiunea civilă (f.d.).

Aprecierea probelor de către instanța de judecată.

6. Potrivit art. 384 Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată

trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

7. Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

8. În corespundere cu prevederile art. 93 alin. (1) Codul de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

9. În continuare, în conformitate cu art. 101 alin. (1) și (2) Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

10. Astfel, instanța statuează că chiar dacă inculpatul ***** își recunoaște vina în comiterea infracțiunii imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptei comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii, după cum urmează din următoarele mijloace de probă acumulate la faza urmăririi penale și acceptate de inculpat:

- *declarațiile părții vătămate Syrov Nicolay*, consemnate în procesul-verbal de audiere a părții vătămate (f.d. 58-59);
- *procesul-verbal de constatare a infracțiunii* privind faptul tamponării cet. Syrov Nicolay în timp ce se deplasa pe bicicletă din sens opus de un automobile de model ,,Dacia Logan" cu numerele de înmatriculare QZI 328, condus de către ***** (f.d. 10);
- *procesul-verbal de cercetare la fața locului și planșă fotografică din 05.12.2022***,** acțiune procesuală în cadrul căruia a fost cercetat locul unde a fost tamponarea lui Syrov Nicolay din *****. În cadrul cercetării a fost ridicat automobilul de model ,,Dacia Logan" cu n/î QZI 328 și bicicleta care a fost implicată în accident rutier (f.d. 12-13);
- *procesul-verbal de ridicare a obiectului și documentelor,* acțiune procesuală în cadrul căreia la 05.12.2022 a fost ridicat automobilul de model ,,Dacia Logan" cu n/î QZI 328 și bicicleta care a fost implicată în accident rutier (f.d. 22);
- *procesul-verbal de examinare din 16.02.2023*, acțiune procesuală în cadrul căreia a fost examinat automobilul de model ,,Dacia Logan" cu n/î QZI 328. Fiind examinat s-a stabilit că pe automobil este o urmă de culoare neagră de cauciuc pe bara de protecție stângă, careva deteriorări al automobilului nu au fost depistate (f.d. 31);

- *procesul-verbal de examinare din 16.02.2023*, acțiune procesuală în cadrul căreia a fost examinată bicicleta care a fost implicată în accident rutier. Fiind examinată, s-a stabilit că bicicleta are mai multe deteriorări vizibile, deteriorarea ghidonului, deteriorarea furcii, deteriorarea roții din față (f.d. 38);
- *raportul de expertiză judiciară nr. 202302D0208 din 10.02.2023***,** potrivit căruia s-a constatat că cet. Syrov Nikolay i-au fost cauzate leziouni corporale sub formă de fractura deschisă a ambelor oase a gambei stângi, plagă contuză fața anterioară a gambei stângi, care în circumstanțele indicate, prezintă pericol pentru viață și în baza acestui criteriu, se califică ca vătămare corporală gravă (f.d. 48-50);

<u>Încadrarea juridică a faptelor reținute de instanță în sarcina inculpatului</u>.

11. În conformitate cu art. 1 alin. (3) din Codul de procedură penală, instanțele judecătorești în cursul procesului sunt obligate să activeze în așa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată.

12. Potrivit art. 6 alin. (1) din Codul Penal, persoana este supusă răspunderii penale și pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție.

13. Conform art. 26 alin. (2) Codul de procedură penală, „judecătorul judecă materialele şi cauzele penale conform legii şi propriei convingeri bazate pe probele cercetate în procedura judiciară respectivă”.

14. În conformitate cu prevederilor art. 376 Codul de Procedură Penală al Republicii Moldova ”instanţa de judecată la adoptarea sentinţei este în drept să facă trimiteri numai la probele cercetate în şedinţa de judecată”.

15. Toate probele prezentate de acuzatorul de stat au fost analizate și examinate minuțios de către instanța de judecată, cu respectarea principiului apărării și contradictorialității. Astfel, în conformitate cu 101 Codul de procedură penală, instanța de judecată, verificând aspectul concludenței, pertinenței şi utilității probelor acumulate, a ajuns la concluzia că acestea au fost obținute în mod legal, respectiv insuficiența probatoriului nu poate fi pusă la îndoială.

16. La caz, instanța reține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național (Lhermitte v. Belgia [MC], 29 noiembrie 2016, § 83), or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri (Bykov v. Rusia [MC], 10 martie 2009, § 89, Prade v. Germania, 3 martie 2016, §33, Dimitrov și Momin v. Bulgaria, 7 iunie 2018, § 51, 62).

17. Pe plan național, articolul 95 alin. (1) Codul de procedură penală prevede că sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin. (2) stabilește că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind accesul în egală măsură a tuturor părților la cercetarea probei.

18. Astfel, instanța a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunțate în rechizitoriu inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) Codul de procedră penală, adoptând o poziție clară, prin care au renunțat expres la anumite garanții procesuale, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.

19. Conform art. 384 Codul de procedură penală, instanţa hotărăşte asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinţei de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentinţa se adoptă în numele legii. Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanţa îşi întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

20. În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect, în cauzele Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art. 6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile.

21. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, fiind necesar a se avea în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

22. De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei).

23. În concordanță cu conținutul art. 389 alin. (1) și (2) Codul de procedură penală: ”Sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

24. Subsecvent se reține că potrivit prevederilor art. 325 alin. (1) din Cod de procedură penală: ”Judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu”

25. În privința inculpatului ***** a fost pornită şi efectuată urmărirea penală cu respectarea legislației procesual-penale în vigoare. La fel, prin prisma art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpaților i-a fost adusă la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzația, precum și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.

26. La adoptarea sentinţei, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1) pct. 1)-4) Codul de Procedură Penală al Republicii Moldova, instanţa de judecată trebuie să soluţioneze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă

fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracţiuni.

27. Prin totalitatea probelor administrate în faza de urmărire penală, recunoscute și acceptate de inculpat în ședința de judecată, instanţa consideră vina inculpatului ***** deplin dovedită şi încadrează acţiunile lui intenţionate în baza în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Codul Penal al Republicii Moldova, *adică încălcarea regulilor de securitate a circulaţiei, de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudenţă vătămarea gravă a integrităţii corporale şi a sănătăţii.*

28. În conformitate cu art. 51 alin. (1) Codul penal „ Temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.”

29. În sensul precizării componenţei de infracţiune, legiuitorul a statuat la art. 52 Codul Penal ”Se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă”.

30. Potrivit art. 113 Codul penal ”Se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârşite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală”.

31. În continuare, instanța reține că potrivit art. 14 Codul penal al Republicii Moldova, infracţiunea este o faptă (acţiune sau inacţiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăţie şi pasibilă de pedeapsă penală. Nu constituie infracţiune acţiunea sau inacţiunea care, deşi, formal, conţine semnele unei fapte prevăzute de prezentul cod, dar, fiind lipsită de importanţă, nu prezintă gradul prejudiciabil al unei infracţiuni.

32. Astfel, construcția juridică a componenței de infracțiune prevăzute la art. 264 Codul penal, include în sine: obiectul juridic special care are un caracter complex - **obiectul juridic principal** este format din relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier, **obiectul juridic secundar** îl constituie relațiile sociale cu privire la sănătatea sau viața persoanei. Conform prevederilor art. 2 al Legii privind siguranța traficului rutier din 07.06.2007, siguranța traficului rutier este starea de lucruri în traficul rutier ce reflectă gradul de protecție a participanților la el împotriva accidentelor și consecințelor acestora. **Obiectul material** îl reprezintă corpul persoanei.

33. Totodată, în temeiul art. 32 alin. (4) lit. b) din Legea nr. 131 din 7 iunie 2007 privind siguranța traficului rutier, participanții la traficul rutier sânt obligați să manifeste un comportament care să asigure fluența şi siguranța traficului şi să nu pericliteze siguranța unor alți participanți la traffic.

34. Prin urmare, **obiectul juridic special** al infracțiunii a fost stabilit, încălcarea securității traficului rutier și provocarea leziunilor corporale, de către *****.

35. Sub aspectul **laturii obiective** infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (3) Codul penal, are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea sau inacțiunea de încălcare a regulilor de securitate a circulației rutiere sau de exploatare a mijloacelor de transport; 2) urmările prejudiciabile care se exprimă în a) vătămare medie a integrității corporale sau a sănătăţii; b) vătămare gravă a integrității corporale sau a

sănătăţii sau decesul unei persoane; c) decesul a două sau mai multe persoane; 3) legătura cauzală dintre fapta prejudiciabilă şi urmările prejudiciabile; 4) mijlocul de săvârşirea infracţiunii - mijlocul de transport.

36. Încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere este o acțiune sau inacțiune a conducătorului mijlocului de transport, legată de încălcarea uneia sau a câtorva prevederi ale Regulamentului circulației rutiere din 27.07.1999 cu modificările ulterioare sau a altor acte legislative ce reglementează securitatea circulaţiei şi exploatării transportului, iar încălcarea regulilor de exploatare se manifestă prin încălcările ce pot conduce la consecinţele acestei infracțiuni.

37. Instanța statuează că, în mod evident, s-a constatat fapta prejudiciabilă privind încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere, avându-se în vedere aspectul intelectiv la săvârșirea infracțiunii, ce presupun că inculpatul a dorit să conducă mijlocul de transport, fără a adopta toate măsurile de siguranță în scopul evitării unui incident tangent celui descris la caz şi astfel ultimul a exprimat neatenție față de trafic și încredere exagerată în sine, a condus fără să se asigure că efectuarea acestei manevre poate fi făcută într-un mod fără să creeze un pericol sau un obstacol pentru pieton şi eventual alţi participanți la trafic, încălcând în acest mod prevederile generale ale pct. 3 al Regulamentului circulației rutiere, potrivit cărora „Participanții la trafic sunt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră, semnalele și indicațiile agentului de circulație, condițiile tehnice ale prezentului Regulament și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului, precum și să nu creeze neîntemeiat obstacole circulației care ar depăși pe acele care sunt provocate de circumstanțe iminente”, cerințele pct. 39 (1) și (2) din același Regulament, care prevăd că, „Înaintea începerii deplasării, reîncolonării sau altei schimbări a direcției de mers, conducătorul de vehicul trebuie să se asigure că această manevră va fi executată în siguranță și nu va crea obstacole pentru ceilalți participanți la trafic, 2) În cazul în care vehiculul iese de pe un teritoriu adiacent drumului, conducătorul trebuie: a) să se informeze prin intermediul mijloacelor de semnalizare rutieră și să circule doar în direcția permisă de deplasare pe drumul respectiv; b) să cedeze trecerea pietonilor și vehiculelor care circulă pe acest drum”, prevederile pct. 45 (1) a), b), d) și (2) din Regulamentul Circulației Rutiere, care stipulează că: ”Conductorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră; iar în cazul în care apar obstacole ce pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”, precum și prevederile pct. 40 alin. (1) lit. a) și b) - înaintea virării la stânga sau întoarcerii, conducătorul de vehicul trebuie: a) să se apropie din timp de axa drumului, în cazul circulaţiei dublu sens, sau de marginea stângă a carosabilului cu circulaţia în sens unic; b) să cedeze trecerea vehiculelor care vin din sens opus şi urmează să se deplaseze înainte sau la dreapta, precum şi pietonilor, care au dus la vătămarea gravă a integrității corporale a părții vătămate Syrov Nicolay.

38. În context, instanța de judecată apreciază că potrivit raportului de expertiză judiciară medico-legală, s-a constatat la victimă leziuni care au fost produse în rezultatul acțiunii inculpatului *****, au caracter vital şi în baza acestui criteriu, se califică ca vătămare corporală gravă. Or, în calitate de conducător al mijlocului de transport, inculpatul era responsabil de acțiunile sale, asumându-și consecințele pentru nerespectarea regulilor de circulație rutieră în cazul neglijării acestora.

39. Prin „drum public", în sensul art. 1 alin. (3) şi art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea drumurilor nr. 509 din 22 iunie 1995, se subânțeleg căile de comunicație terestră, de utilitate publică destinate circulației rutiere şi pietonale în scopul satisfacerii cerințelor generale de transport rutier ale economiei naționale şi ale populației şi de apărare a țării, fiind proprietate publică, la caz fiind expus prin strada principală din s. Molești, r. Ialoveni, locul comiterii accidentului,

40. Cât privește mijlocul de transport de model „Dacia Logan", cu n/î QZI 328, acesta întrunește condițiile impuse de art. 132 din Codul penal şi reprezintă mijlocul de comitere a infracțiunii în speță, or fiind condus de inculpat pe un drum public, ultimul a realizat încălcarea securității circulației rutiere şi a comis tamponarea bicicletei, cauzând conducătorului acesteia Syrov Nicolay în rezultat vătămări grave, prin ce întrunește şi calificativul agravant prevăzut la lit. a) a alin. (3) din art. 264 a Codului penal – „cu vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății".

41. Sub aspectul **laturii subiective,** fapta săvârşită s-a caracterizat a fî comisă de ***** din imprudenţă faţă de urmările prejudiciabile, ultimul, şi-a dat seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sale, însă nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile, deşi trebuia şi putea să le prevadă.

42. Subiectul infracțiunii este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani. Totodată, subiectul trebuie să aibă calitatea specială de persoană care conduce mijlocul de transport.

43. Infracțiunea prevăzută de art. 264 Codul penal este o **infracțiune materială**, se consideră consumată din momentul producerii urmărilor prejudiciabile – vătămarea medie sau gravă a integrității corporale sau a sănătății sau decesul persoanei.

44. Din materialele cauzei instanța reține că, inculpatul ***** deține permis de conducere cu nr. 227006504 (f.d. 25).

45. Astfel, din momentul în care ***** este posesor al permisului de conducere se prezumă că acesta cunoaşte despre faptul că este conducător al mijlocului de pericol sporit şi că urmează să respecte cu stricteţe Regulamentul Circulaţiei Rutiere.

46. Analizând probele administrate în ședința de judecată, instanţa stabileşte cu certitudine că inculpatul ***** la 05.12.2022, în jurul orelor 18:15, conducând automobilul de model „Dacia Logan", cu n/î QZI 328, pe o stradă din satul Molești raionul Ialoveni, a tamponat pietonul Syrov Nikolay, care se deplasa în calitate de pieton pe traseul dat, fiindu-i cauzate leziuni corporale sub formă de vătămare gravă a integrității corporale.

47. Potrivit *pct. 3* al Regulamentului circulaţiei rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din data de 13.05.2009, „*participanţii la trafic sunt obligaţi să respecte regulile de circulaţie, semnificaţia mijloacelor de semnalizare rutieră,*

semnalele şi indicaţiile agentului de circulaţie, condiţiile tehnice ale prezentului Regulament şi prin acţiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanţi la trafic, să nu-i expună pericolului, precum şi să nu creeze neîntemeiat obstacole circulaţiei care ar depăşi pe acele care sunt provocate de circumstanţe iminente", astfel, instanța reține că, ***** **Nicolai** fiind conducător al mijlocului de transport, acest fapt îl impunea să ia toate măsurile pentru a conduce în siguranță vehiculul și să nu pună în pericol siguranța traficului rutier și a pietonilor.

48. Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale și semnificative între probele cu martori și cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanțele expuse în învinuirea adusă inculpatului.

49. Cercetând probele administrate la faza de urmărire penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenței, utilității şi veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată constată vinovăția lui ***** în fapta imputată în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Codul penal, adică *încălcarea regulilor de securitate a circulaţiei de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență vătămarea gravă a integrității corporale și a sănătății.*

50. Altfel spus, instanța, este convinsă, dincolo de orice bănuială rezonabilă că ***** ***Nicolai*** a comis infracțiunea prevăzută de articolul 264 alin. (3) lit. a) Cod penal.

51. Standardul „dincolo de orice îndoială rezonabilă" (beyond reasonable doubt) a fost conturat în jurisprudența Curții Europene și presupune că, pentru a putea fi pronunțată o soluție de condamnare, acuzația trebuie dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă. Existența unor probe dincolo de orice îndoială rezonabilă constituie o componentă esențială a dreptului la un proces echitabil și instituie în sarcina acuzării obligația de a proba toate elementele vinovăției într-o manieră aptă să înlăture dubiul (Bragadireanu v. România, 6 decembrie 2006; Orhan v. Turcia, 18 iunie 2002).

<u>Individualizarea şi stabilirea pedepsei inculpatului</u>.

52. Articolul 24 din Constituția Republicii Moldova, garantează fiecărui om dreptul la viață și la integritate fizică și psihică.

53. Potrivit art. 24 alin. (2) Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârşirii unei infracţiuni, instanţa de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracţiune, având deplina libertate de acţiune în vederea realizării acestei operaţiuni, ţinând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operaţiunii de individualizare a acesteia.

54. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, instanţa de judecată se conduce de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art. 61 alin. (2) Codul penal, ţinând cont de scopul pedepsei penale întru restabilirea echităţii sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi

infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane, totodată executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate, la fel, de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale prevăzute de art. 75 Codul penal al Republicii Moldova, și anume, gravitatea infracţiunii săvârşite, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

55. Instanţa va avea în vedere atât principiul prevăzut în art. 4 Codul penal RM – umanismul legii penale, cât și al art. 61 alin. (2) Codul Penal – pedeapsa penală are drept scop corectarea inculpatului, iar executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate, precum și posibilitatea obținerii corectării și reeducării vinovatului.

56. Ca urmare, pedeapsa penală este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiunii atât de către condamnat, precum şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

57. Instanţa concluzionează că sentinţa de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpată, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracţiuni şi va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

58. La fel, în cadrul individualizării pedepsei instanţa de judecată reţine prevederile regulii nr. 6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de ministri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri), potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

59. Legalitatea pedepsei impune instanţei obligaţia de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii Generale a Codului penal al RM.

60. Iar, individualizarea pedepsei constă în obligaţia instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale.

61. În conformitate cu prevederile art. 76 Codul penal circumstanţe atenuante de către instanţă nu au fost stabilite. Circumstanţe agravante, prevăzute de art. 77 Codul penal, ce agravează răspunderea inculpatului de către instanţă nu s-au constatat.

62. Referitor la recunoaşterea vinovăţiei, instanţa nu reţine acest fapt drept circumstanţă atenuantă, aşa cum potrivit practicii judiciare la examinarea cauzelor penale în procedura simplificată prevăzută de art. 364^1 Codul de procedură penală, recunoaşterea

vinovăţiei nu poate fi valorificată drept o circumstanţă atenuantă, deoarece ar însemna că aceleiaşi situaţii de drept i se acordă o dublă valenţă juridică.

63. Concomitent, temeiuri pentru liberarea inculpatului ***** ***Nicolai*** de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal nu au fost stabilite.

64. În consecință, instanța de judecată determină că, ansamblul de probe cercetate confirmă indubitabil învinuirea adusă inculpatului, pentru care faptă şi va fi declarat vinovat şi, respectiv, supus unei pedepse penale.

65. În această ordine de idei, instanța de judecată conchide că, infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. a) Codul penal, comisă de către ***** face parte din categoria infracțiunilor grave.

66. Ţinând cont de faptul că, ***** **Nicolai** a săvârşit fapta prejudiciabilă prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. a) Codul penal, până la intrarea în vigoare a Legii nr. 136 pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului penal și Codului contravențional), în vigoare de la 07.09.2024, instanţa de judecată urmează să aplice în privinţa persoanei legea penală mai blândă, care era în vigoare la momentul săvârşirii infracţiunii, or potrivit art. 10 alin. (2) Codul penal, legea penală care înăspreşte pedeapsa sau înrăutăţeşte situaţia persoanei vinovate de săvârşirea unei infracţiuni nu are efect retroactiv.

67. Până la intrarea în vigoare a Legii precitate, pedeapsa stabilită pentru comiterea infracţiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Codul penal – era închisoare de la 3 la 7 ani, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

68. În prezent, componența de infracțiune prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. a) Codul penal, în redacţia Legii nr. 136 din 06.06.2024 (MO245-246/07.06.24 art. 353; în vigoare din 07.09.2024), prevede aceeași pedeapsă cu închisoare de la 3 la 7 ani, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

69. Totodată, instanța de judecată atestă că articolul respectiv nu a suferit modificări în urma modificărilor normative instituite prin Legea nr. 136.

70. Totodată, la stabilirea pedepsei instanța reține pericolul social al infracțiunii săvârșite, or reieşind din acţiunile ilicite ale inculpatului în domeniul securității circulației și exploatării mijloacelor de transport, ca parte componentă a securității și ordinii publice, or la etapa actuală mijloacele de transport prezintă un grad sporit de pericol, iar conducerea acestora cu neglijarea regulilor de circulaţie rutieră şi a regulamentelor de circulaţie de către persoane în stare de ebrietate, când comiterea acestor fapte drept urmare au provocat vătămarea integrităţii corporale și soldate cu deces, denotă un grad şi mai sporit de pericol.

71. Pe cale de consecinţă, instanţa evidenţiază că în procesul judiciar, procurorul a solicitat de a-i aplica lui ***** pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În baza art. 90 Codului penal, a suspenda executarea pedepsei pe un termen de 3 ani. Acțiunea civilă să fie admisă și să fie încasate din contul inculpatului, cheltuielele pentru efectuarea expertizei.

72. Instanța de judecată din circumstanţele cazului constată că, inculpatul ***** **Nicolai** anterior nu a fost condamnat (f.d. 65), este la prima încălcare de lege, a recunoscut vina, se căiește sincer, a solicitat examinarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală (f.d. 121), anterior a fost sancționat

contravențional (f.d. 66), la evidență narcologică nu se află (f.d. 69), la locul de trai se caracterizează pozitiv (f.d. 71, 72).

73. În acest mod, reieşind din opiniile participanţilor la proces, a materialelor dosarului penal, dar și a sancţiunii normei penale speciale imperative, incriminate inculpatului, instanţa consideră că o pedeapsă care ar justifica cu adevărat scopul legii penale în acest caz, care ar contribui la corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni de către condamnat este aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, care este una echitabilă în raport cu infracţiunea săvârşită, dar şi cu comportamentul şi starea persoanei inculpatului.

74. Totodată, această pedeapsă nu va genera sentimente de nedreptate, ci va constitui o garanţie sau asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

75. În continuare, instanța reține că la solicitarea inculpatului prezenta cauza penală a fost examinată prin prisma prevederilor articolului 364^1 Codul de procedură penală, în baza probelor administrate la urmărirea penală, cu aplicarea pedepsei în temeiul art. 80^1 Codul penal.

76. Astfel, instanța concretizează că potrivit modului de aplicare a pedepsei prevăzut la art. 80^1 alin. (1) Codul penal, prevede că în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

77. Având în vedere faptul că inculpatul a făcut uz de prevederile legii prin care cauza penală a fost examinată în ordine simplificată, instanţa notează că prin Legea nr. 83 din 14 aprilie 2023 pentru modificarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial Nr. 154 art. 240 la 2 mai 2023 şi intrată în vigoare la 2 august 2023, a fost abrogat alin. (8) al art. 364^1 Codul de procedură penală, însă a fost introdus art. 80^1 în Codul penal, prin care au fost modificate limitele de pedeapsă reduse în cazul examinării cauzei în ordinea procedurii simplificate.

78. Corespunzător, potrivit art. IV alin. (2) din dispoziţiile finale ale legii nr. 83 din 14 aprilie 2023, este stipulat că cauzele care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, se află în faza de inițiere a acordului de recunoaștere a vinovăției și cauzele de judecare pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, se află la etapa de până la începerea cercetării judecătorești se vor examina conform procedurii prevăzute de prezenta lege, astfel încât la data intrării în vigoare a acestei legi, cauza pendinte s-a aflat la etapa de până la începerea cercetării judecătoreşti, urmând a fi aplicate corespunzător prevederile alin. (1) al art. 80^1 Codul penal.

79. Instanţa de judecată va ţine seama inclusiv de faptul că potrivit alin. (1) al art. 80^1 Codul penal, inculpatul beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

80. În atare situaţie şi în condiţiile şi limitele de pedeapsă prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. a) din Codul penal, instanţa de judecată va reduce limitele de pedeapsă din maximul şi din minimul prevăzut de sancţiune, ca în consecinţă, să se concluzioneze despre necesitatea stabilirii unei noi limite cu care va opera instanţa de judecată la stabilirea pedepsei inculpatei

81. Instanța de judecată relevă că, pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal și anume *încălcarea regulilor de securitate a circulaţiei de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență vătămarea gravă a integrității corporale și a sănătății*, legislatorul a prevăzut aplicarea unei pedepse cu închisoare de la 3 la 7 ani cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

82. În acest mod, în speță, instanța îl va recunoaște vinovat pe ***** ***Nicolai*** de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Codul penal și-i va aplica o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînschis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

83. Conform prevederilor art. 72 alin. (2) Codul penal, „în penitenciare de tip deschis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracţiuni săvârşite din imprudență și pentru infracțiuni ușoare săvârșite cu intenție”.

84. Închisoarea este una dintre cele mai severe pedepse şi se aplică doar în cazurile când corectarea şi reeducarea inculpatului nu este posibilă fără izolarea lui de societate.

85. Astfel, în temeiul art. 90 alin.(1) și (2) CP (modificat prin Legea nr.136 din 06.06.2024, în vigoare 07.09.2024)*,* (1) Dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracţiunile săvârşite cu intenţie şi de cel mult 7 ani pentru infracţiunile săvârşite din imprudenţă, instanţa de judecată, ţinând cont de circumstanţele cauzei şi de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este raţional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numaidecât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiţionată a executării pedepsei şi perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanţa de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârşi o nouă infracţiune şi, prin respectarea condiţiilor probaţiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnaţi cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei îl exercită organele de probaţiune, iar asupra comportării militarilor – comandamentul militar respectiv. (2) Perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă se stabileşte de instanţa de judecată în limitele de la 1 an la 3 ani.

86. Instanța de judecată reține că, aplicarea prevederilor art. 90 Codul penal – suspendarea condiţionată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracţiunea comisă de ea este un incident în viaţa acesteia, or, instituția suspendării condiţionate a pedepsei nu trebuie privită ca un avantaj acordat de lege infractorilor, ci trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă.

87. În această ordine de idei, instanța ține cont și de jurisprudența CEDO, potrivit căreia „...soluția cea mai potrivită pentru problema supra-aglomerării ar fi reducerea numărului de deținuți prin utilizarea mai frecventă a măsurilor punitive non-privative de libertate și minimizarea recurgerii la detenția preventivă” (cauza Varga și alții vs. Ungaria).

88. La fel, potrivit prevederilor art. 90 alin. (6) Codul penal (modificat la 06.06.2024, prin Legea nr.136 pentru modificarea unor acte normative, în vigoare de la 07.09.2024), aplicând condamnarea cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei, instanţa de judecată îl poate obliga pe condamnat: a) să se prezinte la organul de probaţiune la datele fixate de acesta; b) să anunţe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depăşeşte 5 zile; c) să nu frecventeze anumite locuri, stabilite de instanţă, fiind supus monitorizării electronice, dar nu mai mult de 12 luni; d) să urmeze un tratament în caz de alcoolism, narcomanie, toxicomanie, virus HIV sau de boală venerică; e) să repare daunele cauzate victimei şi/sau familiei victimei în cuantumul şi în termenele stabilite de instanţă; f) să finalizeze învăţământul obligatoriu, să urmeze un curs de instruire sau de calificare profesională; g) să participe la programe probaţionale; h) să presteze muncă neremunerată în folosul comunităţii, dar numai cu acordul acestuia.

89. Instanța de judecată consideră că este rațional de a-i stabili lui ***** ***Nicolai*** o pedeapsă neprivativă de libertate, cu suspendarea executării pedepsei pe o perioadă de probațiune de 3 (trei) ani, cu obligarea inculpatului ca în termenul stabilit să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent și să participle la programe probaționale, or corectarea şi reeducarea inculpatului este posibilă fără izolarea acestuia de societate şi va atinge scopul restabilirii echităţii sociale, a recunoscut vina, a manifestat căință.

90. Astfel, instanța de judecată consideră necesar a imputa inculpatului obligația conform art. 90 alin. (6) lit. a) să se prezinte la organul de probaţiune la datele fixate de acesta; b) să anunţe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depăşeşte 5 zile; g) să participe la programe probaţionale.

91. Instanța consideră că, pedeapsa numită este corespunzătoare gradului prejudiciabil al faptelor comise de către inculpat și circumstanțelor cauzei, va contribui la atingerea scopurilor pedepsei penale și va fi suficientă pentru corectarea și reeducarea inculpatului, în scopul prevenirii săvârşirii de noi infracţiuni, precum și pentru restabilirea echității sociale.

92. În conformitate cu prevederile art. 65^1 Codul penal**,** (1) Privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport sau anularea acestui drept constă în interzicerea conducerii oricărui tip de mijloc de transport pe drumurile publice. (2) Privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport poate fi aplicată de instanţa de judecată pe un termen de la 1 la 5 ani. (3) Anularea dreptului de a conduce mijloace de transport poate fi aplicată de instanţa de judecată, cu redobândirea ulterioară a permisului de conducere, în modul stabilit de lege.

93. În ce priveşte sancţiunea complimentară obligatorie – anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, instanţa o va aplica în privința inculpatului *****, ţinând

cont de limita prevăzută de sancțiunea normei penale încălcate, or, careva circumstanţe prevăzute de lege, care ar acorda instanţei posibilitatea de a înlătura pedeapsa complimentară obligatorie nu au fost stabilite.

94. Obligativitatea pedepsei complementare este motivată și prin decizia Curții Constituționale de inadmisibilitate din 4 august 2020, care în par. 30 statuează că legiuitorul a optat pentru o pedeapsă mai aspră constituită din pedeapsa principală și pedeapsa complementară obligatorie.

95. Instanța de judecată menționează că, potrivit art. 21^1 alin. (3) din Legea privind siguranța traficului rutier, organele care asigură executarea pedepsei penale sau sancțiunii contravenționale de privare de dreptul de a conduce mijloace de transport, în termen de până la 10 zile, remit autorității competente permisele de conducere ridicate pentru anularea acestora.

96. Subsecvent, conform pct. 53 din Regulamentul privind procedura de examinare pentru obținerea dreptului de a conduce vehicule, emiterea și valabilitatea permisului de conducere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 181 din 23 martie 2022, în vigoare din 8 mai 2022, permisele de conducere ale persoanelor condamnate printr-o hotărâre judecătorească rămasă definitivă cu pedepse penale de anulare sau privare de dreptul de a conduce vehicule, însoțite de hotărârile judecătorești pe caz, se remit, în termen de 10 zile, de către organele care asigură executarea pedepsei penale sau sancțiunii contravenționale Instituției publice „Agenția Servicii Publice”, pentru anulare în Sistemul informațional automatizat „Registrul de stat al conducătorilor de vehicule”, în ordinea stabilită de către această autoritate.

97. Prin urmare, permisul de conducere emis pe numele lui *****, cu nr. 209600025 eliberat la 02.01.2020, cu dreptul de conducere corespunzător categoriei „B” se va remite I.P. „Agenția Servicii Publice”, pentru anularea acestuia, în termen de 10 zile din momentul rămânerii definitive a sentinţei, în contextul punerii în executare a acesteia, de către organul care va asigura punerea în executare a pedepsei.

Corpurile delicte:

98. Potrivit art. 158 alin. (1) Cod de procedură penală „corpuri delicte sunt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvârşirea infracţiunii, au păstrat asupra lor urmele acţiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acţiuni, precum şi bani sau alte valori ori obiecte şi documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracţiunii, constatarea circumstanţelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale”.

99. Soarta corpurilor delicte se va hotărî în conformitate cu art. 162 Codul de procedură penală al Republicii Moldova.

100. Prin Ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpului delict la cauza penală din 16 februarie 2023, mijlocul de transport de model „Dacia Logan” cu n/î Q ZI 328, care aparține cet. ***** (f.d. 32-33)**.**

101. Prin ordonanța de restituire a corpurilor delicte către proprietar din 18 februarie 2023, mijlocul de transport de model „Dacia Logan” cu n/î Q ZI 328, a fost

transmis spre păstrare către bănuitul ***** până la soluționarea cauzei penale, fapt confirmat prin recipisa din 19.02.2023, prin urmare, după intrarea sentinței în vigoare, va fi transmis proprietarului.

102. Prin Ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpului delict la cauza penală din 16 februarie 2023, bicicleta de model ,,Rover TPT" a fost transmisă spre păstrare în camera de păstrare a corpurilor delicte (garajul nr. 6) a IP Ialoveni, strada Grigore Vieru, 24, prin urmare, după intrarea sentinței în vigoare, va fi transmis proprietarului.

Acțiune civilă

103. Conform prevederilor art. 387 alin. (1) coroborat cu art. 225 Codul de procedură penală al RM, odată cu sentinţa de condamnare, instanţa de judecată, apreciind dacă sunt dovedite temeiurile şi mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acţiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge.

104. Art. 220 alin. (2) și (3) Codul de procedură penală stabilește că normele procedurii civile și normele procesului de mediere a litigiilor civile se aplică dacă ele nu contravin principiilor procesului penal și dacă normele procesului penal nu prevăd asemenea reglementări. Hotărârea privind acțiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil și ale altor domenii de drept.

105. Potrivit art. 219 alin. (1) Codul de procedură penală coroborat cu prevederile art. 1998 alin. (1) și art. 2036 Codul Civil al RM, acţiunea civilă în procesul penal poate fi intentată la cererea persoanelor fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale, morale sau, după caz, le-a fost adusă daună reputaţiei profesionale nemijlocit prin fapta (acţiunea sau inacţiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârşirea acesteia.

106. În același context, potrivit art. 221 alin. (2) Codul de procedură penală, acțiunea civilă se intentează față de bănuit, învinuit, inculpat, față de o persoană necunoscută care urmează să fie trasă la răspundere sau față de persoana care poate fi responsabilă de acțiunile învinuitului, inculpatului.

107. Examinând chestiunea referitor la acţiunea civilă, instanţa reţine că, în cadrul urmăririi penale, prin ordonanțele din 12.01.2023 (f.d. 58-61, cauza penală nr. 2022440668) a fost recunoscut în calitate de parte vătămată și parte civilă Syrov Nikolay.

108. Totodată în cadrul ședinței de judecată din 18.01.2024, apărătorul părții vătămate, avocatul Berescu Andrei a înaintat cerere privind atragerea în proces a părții civilmente responsabilă ,, TRANSELIT" S.A.

109. Prin Încheierea protocolară din 18.01.2024, instanța de judecată a dispus admiterea cererii apărătorului părții vătămate și atragerea în proces a companiei ,,TRANSELIT" S.A. în calitate de parte civilmente responsabilă.

110. La fel, în ședința de judecată din 18.01.2024, apărătorul părții vătămate, avocat Berescu Andrei a înaintat acțiune civilă prin care a solicitat: încasarea de la persoana juridică (parte civilmente responsabilă) ,,TRANSELIT" S.A. în beneficiul părții civile Syrov Nicolay, a sumei de **10 410 lei**, cu titlu de prejudiciu material suportat; încasarea de la persoana juridică (parte civilmente responsabilă) ,,TRANSELIT" S.A. în beneficiul părții civile Syrov Nicolay, a sumei de **7 000 lei**, cu titlu de cheltuieli de

judecată (cheltuieli pentru asistență juridică); încasarea solidară de la persoana juridică (parte civilmente responsabilă) „TRANSELIT" S.A. și inculpatul *****, în beneficiul părții civile Syrov Nicolay, a sumei de **300 000 lei**, cu titlul de prejudiciu moral suportat.

111. În conformitate cu prevederile art. 219 alin. (2) Codul de procedură penală al RM, persoanele fizice şi juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acţiunile interzise de legea penală pot înainta o acţiune civilă privitor la despăgubire prin: restituirea în natură a obiectelor sau a contravalorii bunurilor pierdute ori nimicite în urma săvârşirii faptei interzise de legea penală; compensarea cheltuielilor pentru procurarea bunurilor pierdute ori nimicite sau restabilirea calităţii, aspectului comercial, precum şi repararea bunurilor deteriorate; compensarea venitului ratat în urma acţiunilor interzise de legea penală; repararea prejudiciului moral sau, după caz, a daunei aduse reputaţiei profesionale.

112. Or, potrivit hotărârii CtEDO în cauza Tonchev vs. Bulgaria din 19 noiembrie 2009, sa constatat că prin nesoluţionarea acțiunii civile, a fost încălcat art.6 din Convenţie, or, Curtea a considerat că, „...în situaţia în care sistemul intern permite reclamanţilor să introducă o acţiune civilă alăturată procesului penal, statul are obligaţia să se asigure că aceştia se bucură de garanţiile fundamentale prevăzute în art. 6".

113. Potrivit art. 14 Codul civil, persoana lezată într-un drept al ei poate cere repararea integrală a prejudiciului cauzat astfel. Se consideră prejudiciul cheltuielile pe care persoana lezată într-un drept al ei le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului încălcat, pierderea sau deteriorarea bunurilor sale.

114. Conform jurisprudenţei *CtEDO, cauza Ernst c. Belgiei (15 iulie 2003), unde Curtea a statuat, în principiu,* că „atunci când victima unei infracţiuni se constituie parte civilă în procesul penal, aceasta semnifică introducerea unei cereri în despăgubiri. Chiar dacă ea nu a cerut, în mod expres, repararea prejudiciului suferit. Prin dobândirea calităţii de parte civilă în procesul penal, ea are în vedere nu numai condamnarea penală a autorului infracţiunii, ci şi repararea pecuniară a prejudiciului pe care l-a suferit".

115. Potrivit prevederilor art. 118 alin. (1) Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

116. În temeiul articolului 13 al Legii nr.106/21.04.2022 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru pagube produse de vehicule, (1) Limitele de răspundere ale asigurării obligatorii RCA interne sunt următoarele:

a) pentru daune materiale produse de unul şi acelaşi accident, indiferent de numărul persoanelor păgubite, limita de despăgubire este de 100000 de euro, cu echivalentul în lei la cursul oficial de schimb al leului moldovenesc, comunicat de către Banca Naţională a Moldovei la data producerii accidentului;

b) pentru vătămări corporale şi decese cauzate de unul şi acelaşi accident, limita de despăgubire este de 100000 de euro – pentru o persoană vătămată sau de 500000 de euro – pentru mai multe persoane vătămate, indiferent de numărul lor, cu echivalentul în lei la cursul oficial de schimb al leului moldovenesc, comunicat de către Banca Naţională a Moldovei la data producerii accidentului;

c) pentru daune materiale revendicate în baza procedurii de constatare amiabilă a accidentului de vehicul, cuantumul maxim de despăgubire este stabilit prin actele normative ale Comisiei Naţionale a Pieţei Financiare;

d) pentru prejudiciile morale ca urmare a dizabilităţii sau a decesului persoanei vătămate cauzate de unul şi acelaşi accident, limita de despăgubire este de 5000 de euro – pentru o persoană vătămată sau de 10000 de euro – pentru mai multe persoane vătămate, indiferent de numărul lor, cu echivalentul în lei la cursul oficial de schimb al leului moldovenesc, comunicat de către Banca Naţională a Moldovei la data producerii accidentului.

(2) În cazul prejudiciilor morale prevăzute la alin.(1) lit.d), acestea, proporţional limitei de răspundere, vor fi compensate după cum urmează:

a) în caz de deces al persoanei vătămate – 100%;

b) în caz de încadrare în grad de dizabilitate severă – 90%, accentuată – 60%, medie – 30%.

(3) Despăgubirile de asigurare prevăzute de contractul de asigurare obligatorie RCA se plătesc indiferent de numărul cazurilor de accidente care au avut loc în perioada de valabilitate a acestuia.

(4) Dacă întinderea pagubelor produse de unul şi acelaşi accident mai multor persoane, inclusiv cheltuielile suportate de acestea în procesul civil, depăşeşte limita stabilită, despăgubirile de asigurare se acordă în acea limită stabilită pentru fiecare persoană păgubită, proporţional raportului dintre limita răspunderii şi totalul pagubelor.

(5) În cazul în care întinderea pagubelor depăşeşte limitele de răspundere stabilite la alin.(1), persoana păgubită are dreptul, în conformitate cu Codul civil, să intenteze persoanei culpabile de producerea accidentului o acţiune de recuperare a sumei care depăşeşte aceste limite.

(6) Proprietarul şi/sau utilizatorul vehiculului are dreptul să încheie contract de asigurare benevolă (facultativă) de răspundere civilă pentru acoperirea pagubelor ce depăşesc limitele de răspundere stabilite la alin.(1).

117. Sub aspectul acestor norme de drept, instanța de judecată remarcă acțiunea civilă înaintată de partea civilă Syrov Nicolay și apărătorul său, avocat Berescu Andrei, ca fiind întemeiată, deoarece partea civilă și apărătorul său a prezentat acte confirmative referitor la estimarea prejudiciului cauzat și anume: copiile chitanțelor de plată, bonuri fiscale, bonuri de plată eliberate de instituțiile medicale pe numele părții vătămate Syrov Nikolay, prin urmare, instanța de judecată va admite parțial acțiunea civilă.

***<u>Cheltuielile judiciare</u>*.**

118. Referitor la demersul procurorului de a fi încasate cheltuielile judiciare pentru efectuarea expertizei medico–legale dispuse în cadrul cauzei penale, instanța reține că urmează a fi admis din următoarele considerente.

119. La caz, instanța reiterează prevederile art. 227 alin. (1) – (3) CPP care situează expres că cheltuieli judiciare sânt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele: 1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părţii vătămate, reprezentanţilor lor, experţilor,

specialiştilor, interpreţilor, traducătorilor şi asistenţilor procedurali; 2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea şi cercetarea corpurilor delicte; 3) care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenţei juridice garantate de stat; 4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei sau de reconstituire a faptei; 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acţiunilor procesuale în cauza penală. Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

120. Mai mult, art. 228 alin. alin. (1) – (5) CPP prevede compensarea cheltuielilor suportate de persoanele participante la procesul penal. În modul prevăzut de legea procesuală penală, din sumele alocate de stat vor fi compensate următoarele cheltuieli judiciare suportate de către martori, partea vătămată, partea civilă, asistenţii procedurali, interpreţi, traducători, experţi, specialişti, reprezentanţii legali ai părţii vătămate, ai părţii civile: 1) cheltuielile făcute în legătură cu prezentarea la citare în organul de urmărire penală şi în instanţă; 2) cheltuielile de cazare; 3) salariul mediu pentru toată perioadă de participare în procesul penal; 4) cheltuielile de reparare, restabilire a obiectelor care au fost deteriorate în urma utilizării lor în cadrul acţiunilor procesuale la cererea organului de urmărire penală sau a instanţei. Organele, întreprinderile, instituţiile şi organizaţiile de stat sânt obligate să păstreze salariul mediu pentru toată perioada de timp în care partea vătămată, reprezentantul ei legal, asistentul procedural, interpretul, traducătorul, specialistul, expertul, martorul au participat în procesul penal la citarea organului de urmărire penală sau a instanţei. Expertului şi specialistului li se recuperează, de asemenea, costul materialelor care le aparţin şi care au fost utilizate pentru executarea însărcinării respective. Expertul, specialistul, interpretul, traducătorul au dreptul la recompensă pentru executarea obligaţiilor, afară de cazurile când le-au executat în cadrul unei însărcinări de serviciu. Cheltuielile suportate de persoanele menţionate la alin. (1) vor fi recuperate la cererea acestora în baza unei hotărâri a organului de urmărire penală sau a instanței în mărimea stabilită de legislația în vigoare.

121. Totodată, instanța reține prevederile art. 229 alin. alin. (1) – (7) CPP care reglementează că, cheltuielile judiciare sânt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare. Instanţa poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parţial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influenţa substanţial asupra situaţiei materiale a persoanelor care se află la întreţinerea lor. În cazul condamnării câtorva persoane în aceeași cauză, cheltuielile judiciare se repartizează în dependenţă de vinovăţia, gradul de răspundere şi situaţia materială a fiecăreia din ele. În cazul încetării urmăririi penale în urma împăcării părţii vătămate cu învinuitul, inculpatul, instanţa de judecată poate trece cheltuielile

judiciare în sarcina părţii vătămate, a învinuitului, inculpatului sau numai a uneia din părţi. În caz de deces al condamnatului până la intrarea în vigoare a sentinţei, cheltuielile judiciare nu pot fi puse în sarcina succesorilor lui. În cazul condamnaților minori, pot fi obligaţi la achitarea cheltuielilor judiciare părinţii sau tutorii minorului condamnat dacă se constată că ei au avut neajunsuri serioase la îndeplinirea obligaţiilor lor faţă de minor.

122. Prin urmare instanța mai reține că la caz a fost efectuată expertiza medico-legală: raportul de expertiza judiciară nr. 202302D0208 din 10 februarie 2023 în sumă de 320 lei.

123. Mai mult, potrivit Legii nr. 316 din 22.12.2017 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, în vigoare din 09.02.2017, au fost operate modificări la art. 143 Cod procedură penală, potrivit cărora aliniatul (2) al articolului 143 Codul procedură penală a fost abrogat. În acest sens, instanța reiterează că potrivit modificărilor operate prin Legea nr. 316 din 22.12.2017 a fost exclus art. 143 alin. (2) Codul procedură penală, potrivit căruia: plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin.(1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat, prin urmare normele procedural penale nu prevăd expres achitarea din contul statului a cheltuielilor judiciare, ce constituie cheltuieli legate de expertiza judiciară.

124. Astfel, potrivit art. 142 alin. (1) CPP al RM, expertiza se dispune în cazurile în care pentru constatarea, clarificarea sau evaluarea circumstanţelor ce pot avea importanţă probatorie pentru cauza penală sunt necesare cunoştinţe specializate în domeniul ştiinţei, tehnicii, artei, meşteşugului sau în alte domenii. Posedarea unor asemenea cunoştinţe specializate de către persoana care efectuează urmărirea penală sau de către judecător nu exclude necesitatea dispunerii expertizei. Dispunerea expertizei se face, la cererea părţilor, de către organul de urmărire penală sau de către instanţa de judecată, precum şi din oficiu de către organul de urmărire penală.

125. Conform art. 143 CPP al RM, expertiza se dispune şi se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea 1) cauzei morţii; 2) gradului de gravitate şi a caracterului vătămărilor integrității corporale; 3) stării psihice şi fizice a bănuitului, învinuitului, inculpatului - în cazurile în care apar îndoieli cu privire la starea de responsabilitate sau la capacitatea lor de a se apăra de sine stătător drepturile şi interesele legitime în procesul penal; 31) stării psihice şi fizice a persoanei în privinţa căreia se reclamă că s-au comis acte de tortură, tratamente inumane sau degradante; 4) vârstei bănuitului, învinuitului, inculpatului sau părţii vătămate – în cazurile în care această circumstanţă are importanţă pentru cauza penală, iar documentele ce confirmă vîrsta lipsesc sau prezintă dubiu; 5) stării psihice sau fizice a părţii vătămate, martorului dacă apar îndoieli în privinţa capacităţii lor de a percepe just împrejurările ce au importanţă pentru cauza penală şi de a face declaraţii despre ele, dacă aceste declaraţii ulterior vor fi puse, în mod exclusiv sau în principal, în baza hotărîrii în cauza dată; 6) altor cazuri cînd prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză.

126. Prin urmare, instanța va dispune încasarea sumei de 320 lei (trei sute douăzeci) lei cu titlu de cheltuieli judiciare din contul inculpatului ***** Nicolai**.**

Dispozitiv:

127. În conformitate cu prevederile art. $65^{1,}$ 80^{1} Codul Penal, art. 364^{1} Codul de Procedură Penală coroborat cu art. 90 CP, art. 162, art. 387 coroborat cu art. 225, art. 389 Codul de Procedură Penală al Republicii Moldova, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

***** născut la *****, c/p *****, domiciliat în *****, cetăţean al R.M., se recunoaşte vinovat în săvârșirea infracţiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit.a) Codul Penal al Republicii Moldova, şi în baza acestei Legi, se **condamnă la 3 (trei) ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.**

În temeiul art. 90 Codul Penal, executarea pedepsei cu închisoare stabilită lui ***** născut la *****, c/p *****, domiciliat în *****, cetăţean al R.M., prin prezenta sentință, se suspendă condiționat pe o perioadă de probațiune de 3 (trei) ani și nu va fi executată dacă condamnatul în perioada de probațiune nu va săvârși o nouă infracțiune şi, prin respectarea condiţiilor probaţiunii va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat.

Se obligă ***** născut la *****, c/p *****, domiciliat în *****, cetăţean al R.M., în perioada de probațiune:

1) să nu-şi schimbe domiciliul fără consimţământul organului de probațiune;

2) să participe la programe probaţionale.

Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni nr.19-64/22 din 17.11.2022, încetează de drept.

Se aplică inculpatului/condamnatului, ***** născut la *****, c/p *****, domiciliat în *****, cetăţean al R.M., **măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara,** până când sentința va deveni definitivă.

Se încasează de la ***** născut la *****, c/p *****, domiciliat în *****, cetățean al R.M., în contul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 320 lei (trei sute douazeci) lei.

Corpul delict, automobilul de model „Dacia Logan”, de restituit proprietarului ***** după intrarea sentinței în vigoare.

Corpul delict, bicicleta de model „Rover TPT”, care se află spre păstrare în camera de păstrare a corpurilor delicte (garajul nr. 6) a IP Ialoveni, strada Grigore Vieru, 24 – de restituit proprietarului Syrov Nicolay, după intrarea sentinței în vigoare.

Se admite parțial acțiunea civilă înaintată de către apărătorul Berescu Andrei în interesele părții vătămate Syrov Nicolay.

Se încasează, în mod solidar, de la „TRANSELIT” S.A., IDNO *****, sediul mun.Chișinău, str-la Ciocîrliei nr.6/1, of.5 și de la ***** născut la *****, c/p *****, domiciliat în *****, în beneficiul părții civile Syrov Nicolay, c/p 2003044041352, domiciliat sat.Molești, r-nul Ialoveni, cu titlu de prejudiciu material - suma de **10 410 (zece mii patru sute zece) lei**, și cu titlu de prejudiciu moral – suma de **50000 (cincizeci mii) lei**.

Se încasează de la ***** născut la *****, c/p *****, domiciliat în *****, în beneficiul părții civile Syrov Nicolay, c/p 2003044041352, domiciliat sat.Molești, r-nul

Ialoveni, a sumei de **4 000 (patru mii) lei**, cu titlu de cheltuieli de judecată (cheltuieli pentru asistență juridică).

Copia sentinței, după rămânerea definitivă, se remite I.P. „Agenția Servicii Publice", pentru executarea sentinței în partea pedepsei complimentare obligatorii - **anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.**

Sentința este cu drept de atac cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile de la data pronunțării, prin intermediul Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni.

Preşedintele şedinţei,
judecătorul **Corina Albu**